

## REPORTAGE AMERSFOORTSE KOFFIEBUS

# ‘Goedemorgen! Zin in koffie? Cappuccino?’

Het concept van de Amersfoortse Koffiebus is simpel, maar bij de start was het uniek in Nederland en inmiddels is het maar in één stad gekopieerd. Al vijf jaar lang staat de opgeknapte Amerikaanse camper vier dagen in de week staat op een plein in de stad. Initiatiefnemer en gastheer Harm Messink (44), gesteund door een leger van inmiddels meer dan 160 vrijwilligers, schenkt koffie en vooral aandacht.

Piet van Dijk

**A** arzelend schuifelt een wat oudere man langs De Koffiebus op het Neptunusplein. Voor de bus zitten zo'n tien mensen op houten stoelen rond een paar tafeltjes, onder de uitschuifbare luifel, te praten rond koffie, soep of een tosti. De man staat stil en scant met zijn ogen de bus, in donkergrijs en rood-bruin geschilderd. ‘Schenkt koffie & aandacht’ staat op het logo.

Harm Messink zoekt oogcontact. „Goedemorgen! Zin in een kop koffie? Cappuccino?” Hij gaat staan. „We hebben ook lekkere tomatensoep, die is net klaar. Of een tosti?” De man glimlacht vriendelijk terug, lijkt bereid in te gaan op het aanbod. Harm loopt naar een tafeltje waar nog niemand aan zit, pakt een stoel en biedt die aan. De man weifelt nog even, maar gaat zitten. Soep, daar heeft hij wel zin in. Een van de vrijwilligers die vandaag dienst doen in de bus, komt de soep brengen.

## Vragen

Ontspannen vraagt Harm of hij in de buurt woont. „Ja, hier vlakbij”, zegt de man. „Al lang?” Dat blijkt het geval te zijn. Waarschijnlijk is hij voor het eerst te gast bij De Koffiebus, Harm heeft hem althans niet eerder gespot. Misschien staat hij nog niet op zijn harde schijf. Hoewel: Harm - geboren Amersfoorter, middelste in het gezin van vijf jongens - kent inmiddels wel ongelooflijk veel mensen in de stad en hij prent zich iedere nieuwkomer in.

Bij de start van De Koffiebus stond hij eerst op het Euterpeplein, elke



**Iedereen zit tegenwoordig op z'n telefoon, je wordt steeds minder vaak gegroet**

– Harm Messink

vrijdag van tien tot vijf uur. Medio 2019 is het Neptunusplein erbij gekomen, in juni 2020 volgde een plekje op de markt in winkelcentrum Emiclaer op donderdag van acht tot één uur en vorig jaar is het winkelcentrum van Vathorst erbij gekomen, elke woensdag. Een flink aantal gasten komt regelmatig langs, maar Harm ziet elke week nieuwe gezichten.

„Elke wijk is weer anders”, zegt hij. „In Vathorst zie ik veel ouders met jonge kinderen en veel nieuwe bewoners. En daar zitten ook mensen in zorgcentra die geen mogelijkheden hebben om een hippe koffietent binnen te stappen. Het Neptunusplein is veel meer multi-culti, op Emiclaer zie ik relatief veel oudere bewoners en op het Euterpeplein, waar ik vlakbij woon, komt van alles langs uit Randenbroek en Schuilenburg.”

## Kracht van de bus

Voor Harm maakt juist dát het werk afwisselend. „Elke dag zie ik als een evenementje. Het is de kracht van de bus dat hij niet elke dag op dezelfde plek staat. Daarmee creëer ik een soort economische schaarste. Iets wat weinig beschikbaar is én in een behoefte voorziet, is meer gewild.”

De voorbijganger die bleef op het Neptunusplein, is een mooie illustratie van het succes van de bus. Er is immers letterlijk geen enkele drempel en de bus staat op een plek waar veel mensen langslopen. Aarzelen mag, er wordt niemand in zijn kraag gevat. „Mensen hoeven hier niet te vertellen waarom ze komen. Een stoel, een kop koffie en iemand die even vraagt hoe het met je gaat, dat hebben we te bieden. Ik zeg wel eens:



▲ Harm houdt een feestspeech bij viering jubileum. FOTO RICARDO SMIT

je moet het oor delen, niet oordelen. Wat je geeft, krijg je weer terug. Het is helemaal niet ingewikkeld.”

De Koffiebus is een dertig jaar oude omgebouwde Amerikaanse camper, aangetroffen in Noord-Brabant. De keuze voor een bus was het sluitstuk van een zoektocht van Harm en enkele andere wijkbewoners van Randenbroek naar een pand voor een laagdrempelige plek waar mensen op zoek naar gezelschap een bak koffie konden komen drinken. „Mijn vrouw Elina overtuigde me er uiteindelijk van dat een bus meer potentie had dan een pandje. Ze heeft gelijk gekregen”, zegt Harm. „Kijk maar eens om je heen: waar maak je het makkelijkst een praatje met mensen? Buiten, bij de visboer op het plein, bij de kaasboer op de markt.”

Eigenlijk was Harm al langer op zoek naar iets om zijn leven meer betekenis te geven. Hij was al enkele jaren actief voor de Burenhulpdienst Randenbroek-Schuilenburg, waar hij een van de initiatiefnemers van was. Ook binnen kerk De Kandelaar, die een steunfonds heeft dat hem hielp opstarten, deed hij graag iets voor een ander. „In mijn werk kon ik mijn draai niet vinden. Ik heb facility management gestudeerd. Ik was op het laatst relatiemanager en accountmanager bij een bedrijf. Ik reed heel Nederland en België door met allerlei producten. Maar de contacten waren altijd zakelijk en vluchtig, ik miste duurzame relaties.”

Harm zag en ziet bovendien allerlei ontwikkelingen in de samenleving om hem heen die hem en an-